

Țișnește fîntînă

Țișnește fîntînă, țișnește fîntînă,
Țișnește fîntînă, cu toți au cîntat.
Să bea însetății, surorile, frații,
Căci arșița-i mare, pămîntu-i uscat.

Cor:

Vorbește cu stînca și strigă și spune,
Căci marea minune se va-nfăptui,
Căci Domnul revaesă din apele vii.

Tu sapă mai tare să curgă izvoare,
Să bea fiecare din apele vii.
În inimi să crească iubirea cerească,
Din piept să țișnească mereu bucurii.

Mai sapă, mai spune, cîntări să răsune
Căci marea minune se va-nfăptui;
Din stînca cea tare vor curge izvoare,
Căci Domnul e mare și ne va-ntări.

Cu toiegele-n mînă, s-au dus împreună
Să sape-o fîntînă pe locul uscat.
Fîntîna țișnește, poporul privește
Căci Domnul iubește și apă le-a dat.

Amin